

„Po prostu człowiek”

Jestem chwilą, oka mgnieniem, płytkim oddechem.

Jestem kimś wspaniałym zarazem i nikim, jestem człowiekiem.

Jestem myślą, nikłym wspomnieniem, gorącym uczuciem.

Jestem serca biciem, emocją, radością i smutkiem.

I choć jestem tym wszystkim to czasem nie wiedzieć czemu,

czuję słabość i bezsens w swym krótkim istnieniu.

Stworzony przecież zostałem na wzór ideału,

lecz dążenie do niego idzie mi zbyt powoli.

I zbyt często popadam w zwątpienie i trwogę,

Bo życie swe przeżyć chciałbym najlepiej jak mogę.

Paweł Petryła